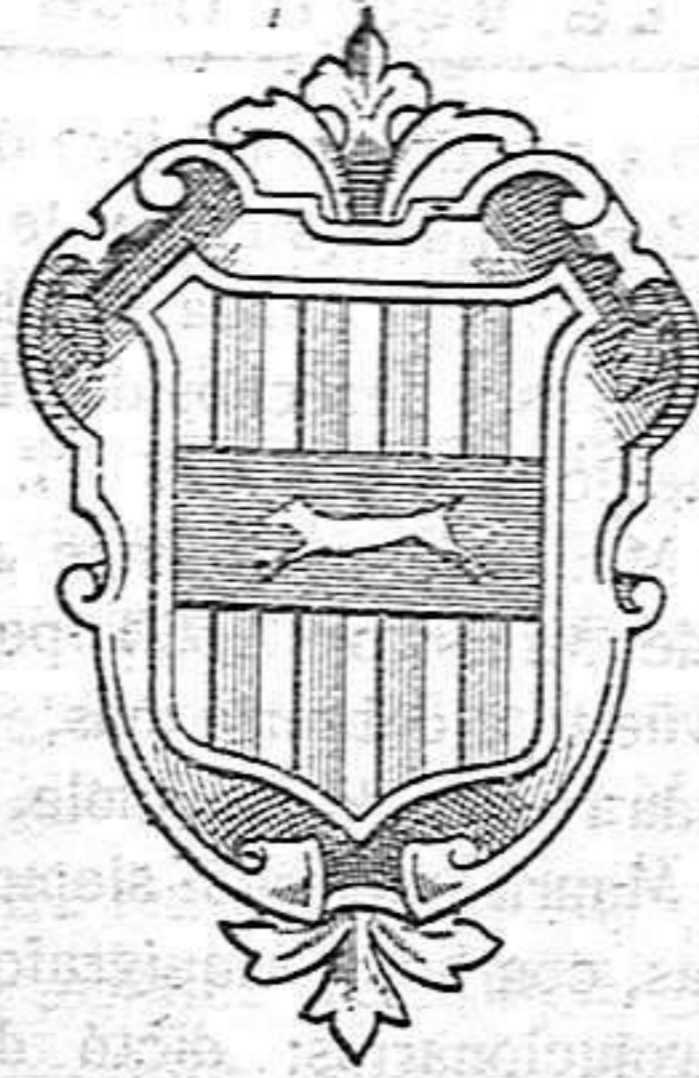

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 1 DE ABRIL DE 1916

Núm. 66

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

Coremals

Penitencia s'imposa!...

Com?—dirà segurament qualche lector que'm lletgesqui.—Penitencia? i en el temps actual tan progresiu i adelantat? Cat això és una tonteria, una puerilitat... ¿Imposar-se avui Penitencia?... No seria això tornar als temps del negre i vil obscurentisme?...

I a pesar de tot, lectors amables, de malgrat o de bon grat, Penitencia s'imposa ja avui! I això a pesar de la sorpresa que puguin rebre tant de positivistes i materialistes (o per dir-ho amb terme moderat) tant d'intel·lectuals (sense intel·ligència!) com abunden en nostros dies.

I ¿que és lo que ha fet sentir la necessitat d'una virtut austera, rígida, incompatible —per dir-ho així— amb la mollicita i enervament moral de nostra generació apàtica i sensual?... La guerra europea, aquesta lluita fratricida de pobles amb pobles que amassava amb l'esbucament de tota l'Humanitat. Aquesta ha fet sentir a les nacions beligerants la necessitat d'expiar les seves culpes, ja individuals, ja colectives, per a que s'esvehesqui tanta tenebrositat...

Com recordaran, además, nostros lectors, no fa gaire que tot un Soberà de la terra, Gustau V. de Suecia, ordenà Penitencia an el seu poble durant tot el 1916, presentant-la així solemnement com a medicina social. I això en plé sitgle XX!

Amb aquest cas, el monarca revelà un seny i prudencia admirables!

Es que compregué, sens dubta, que la Providencia divina s'ha hagut de servir de tal terrible assot per a castigar les prevaricacions dels pobles orgullosos i impius que volien prescindir en absolut de lo diví, de lo sobrenatural; que volien apagar, amb una paraula, les *llumaneres del Cel*...

La lliçó d'alta sabiduria del Rei suec serveix ensemps per nostros. Ella's presta a series reflexions.

Perque no vivim nostros a les Carolines.... Vivim en el meteix teatre de eixa gran tragedia.

Es horrible. La mort, la desolació extenen de cada dia més el seu imperi tenebrós; van apropant-se a nostros i amanassen engolfar-nos en eixa desferra horripilant.

I mentrestant, tot par que seguesqui igual en nostra pobre societat.

Es ver (i per desgracia un poc massa) que tots sentim, materialment, els efectes funents de la lluita europea, en la carestia de les subsistencies, en la paralisació industrial, en la falta de treball... Es ver que, a voltes, enterbolides ja nostres intel·ligencies, rebem amb esgarrifança les noticies, que, diariament, mos reporta la premsa, de morts, ferits, naufragis, bombardeigs, assolaments, devastacions... Però ¿i a on és aquella rehabilitació que nostra societat havia, per força, d'experimentar, a vista de tant greu conflicte? ¿A on, aquella reacció relligiosa que han sentit ja pobles veinats nostros? ¿O és que esperam tenir *el cap batut* (vulgarment parlant) *per posar-mos la cervellera*? No seria més prudent per nostros escarmentar en cap d'altri?...

Es trist aver-ho de dir, però ben cert. En el camp de la moralitat i reformació que avui s'imposen, tenen molt que desitjar nostros costums. Fa poques setmanes encara, la nostra joventut desequilibrada, la que tal volta està exposada a la dissort del pervenir, gaudia tranquilament i dansava al entorn de les orgiaques festes carnavalesques... I quin contrast la de la seva dança amb la *dança macabra* que avui ballen els pobres lluitants! ¿O és que els qui enguany ballaren desenfreidament la dança luxuriosa de les màscares no poren l'any qui vé aver de ballar l'altra, la de la mort, la del dolor?..

I en aquest període coremal, tampoc se respira aquella atmósfera de penitencia que de si ja és propi. ¿Tendriem necessitat, per ventura, de demostrar, amb proves, que certs espectacles públics (com les bregues de cans) per exemple) no escàuen bé en el temps present? Però... no volem devallar avui a més detalls!

¡Oh inconsecuencia de la moderna generació!...

Si volem veurer-mos lliures de tal catàstrofe, fassem, idò, Penitencia, per aplacar l'ira divina.

L'Europa dessangra encara, continuament. No ens oblidem que el perill un temps remot per nostros, avui és pròxim.

Per a que aquesta hemorragia de prop de dos anys que sofreix bona part del mon

s'estronqui prompta; perque el singloteig de tanta sang humana no mos arribi, s'imposa avui —e-hu repetim— La Penitencia!

Si la refuassem, demonstrariem haver perdut ja del tot la Fe, la Caridad... i fins i tot el sentit comú!

J. A. Pvre.

Inca-31-3-16.

LOS DESPOSORIS

De Nazareth la Ponselleta hermosa
¡qué bella s'es desclosa
á l'ombra de la Casa de Jehová!
Quinze voltes la Pasqua, ab alegria,
ha celebrat María,
y en cada una ab nous primors brillá.

S'axeca avuy la Sulamitis vera,
gentil com la palmera:
una ullada de sol la enmorení,
n es tota Ella es amable y delitosa;
als ulls més agradosa
que les florides vínyes d'Engaddí.

Que es hora de dexar son vel blanquíssim,
ahir, amabilíssim,
li va anunciar lo Summo Sacerdot;
y María, escoltantlo ab gran sorpresa,
va complirse de tristesa
tot recordant lo seu virginal vot.

Mes, já'l boníssim Deu l'ha visitada
vegentla atribulada,
y ara tranquil román son esperit;
puig sab que no perdrá sa flayra amena
la mística assutzena,
prop lo plansó del Arbre de Davit.

Tal com, en lo desert, fou escullida
la tribu preferida
per custodiarne l'Arca del Senyor,
escullit ne será lo Patriarca,
que, la verdadera Arca
tindra per fidelíssim guardador.

Tot príncep de Judá rendir voldria,
baix los peus de María,
prehuats joyells y victoriosos llors;
sols mancantli terrenal riquesa,
ab cor plé de puresa,
li oferiria de virtut tresors.

D'aquexes gales, que cap vent esflora,
lo Cel se'n enamora:
floreix la vara del humil Fuster.
A la Verge més santà y més hermosa

ara Josep li posa
l'anell dels desposoris, ab plaher.

Quan en lo cel d'orient brilla la lluna
Jerusalém, totduna,
s'ompla de goig y d'armoniosos sons;
ses arpes Israel ha despenjades,
y ab notes ben trovades
va acompanyant les nupcials cançons.

La llarga comitiva avansa ab calma,
a brams d'oliva y palma,
rodejan los amichs al nou espós;
y, d'un lluhit corteig acompanyada,
la tendre desposada
va caminant sota dosser preciós.

Les filles de Salém tot deturantla,
gojoses saludantla,
ruxan d'olors son brillantíssim vel;
y al veure tanta gracia y hermosura
Diuhén: — Exa Criatura,
es de la terra, ó ha vingut del Cel? —

Quan á la casa del espós arriba
l'alegre comitiva
penetra dins la sala del festí;
se regositja ab los novells Esposos;
y, per veurels ditxosos,
invoca al Deu qui á Adam y Eva uní.

La parentela s'allunyá tranquila.
Sols l'Infinit vigila
lo candorós parell, del Cel encant.
L'avors lo cast Josep diu á Maria:
— Tu, com la mare mía
Jo t'he de respectar, com l'Altar sant. —

Llurs ànimes se troban pariones.
Donantse enhoresbones,
esclatan en fervents benediccions.
Com dos blanchs colomets d'una niuada,
empendrán la volada
sens reposar en les mortals regions.

ANTONIA GILI.

Ecós políticos

El próximo día 9 del mes en curso tendrán lugar en Mallorca las elecciones de Diputados a Cortes. La ley civil nos impone el deber de votar; el Papa y los Obispos nos exhortan a que votemos los candidatos católicos ó los más afines a éstos; y la razón y la justicia nos aconsejan que votemos a los más aptos.

Teniendo presentes estas normas, es incuestionable que todos los mallorquines tenemos el deber moral de votar, en primer término, a nuestro ilustre paisano D. Antonio Maura Montaner. (Decimos «en primer término», porque cada elector puede votar en Mallorca a tres candidatos).

D. Antonio Maura es el político más prestigioso de España, es un portento de civismo y de abnegación, es, ante todo, un buen católico y un gran patriota. Sus enemigos políticos lo han proclamado así muchas veces: para Lerroux (radical), Maura es la cumbre más alta de la política española; para Junoy (republicano), Maura es un carácter, un hombre bueno, la virtud misma, un santo; para Vazquez Mella (jaimista), Maura sería un gran Ministro de un gran Rey.

D. Antonio Maura no ha aceptado ningún car-

go de abogado a sueldo, consejero ó presidente de grandes Compañías (aunque le ofrecieron muchos), para no perder nunca su libertad al defender los intereses y derechos del Estado, que son los del pueblo.

D. Antonio Maura renunció hace quince años a la cesantía de Ministro (7.500 pesetas anuales), y no ha vuelto a cobrarla más, para aliviar a la desmedrada Hacienda Española.

D. Antonio Maura gobernó siempre con las Cortes abiertas, con luz y taquígrafos, dando la cara a los revolucionarios; dictó disposiciones protectoras del obrero, y combatió la usura.

D. Antonio Maura ha sido cruelmente combatido por su respeto a las leyes, por su firmeza en defender la justicia y el principio de autoridad, y por su tenacidad en hacer patria.

D. Antonio Maura es una gloria de Mallorca; y con razón serán tildados de ingratos, inconscientes y malos patriotas, los mallorquines que no otorguen sus sufragios al Sr. Maura.

Además de los candidatos mauristas que anotamos en el número anterior, lucharán, en las próximas elecciones de Diputados, los siguientes candidatos adictos al Sr. Maura Montaner.

D. Angel Ossorio Gallardo, por el distrito de Caspe (Zaragoza).

D. Gabriel Maura Gamazo, por Calatayud (Zaragoza).

Sr. Marqués de Arlanza, por Zaragoza (distrito de la capital).

Sr. Diez Merino, por Montalbán (Teruel).

Sr. Peyra, por Torroella de Montgrí (Gerona).

Sr. Navarrete, por Tortosa (Tarragona).

Sr. Loygorri, por Gandía (Valencia).

Sr. Martínez Torrejón, por Alicante.

D. Luis Redonet, por Alcaraz (Albacete).

Sr. Martínez Contreras, por San Clemente (Cuenca).

D. Francisco Soler, por Motilla de Palancar (Cuenca).

D. César de la Mora, por Puente del Arzobispo (Toledo).

D. Antonio Goicoechea, por Villalpando (Zamora).

D. César Silió, por Valladolid (distrito de la capital).

Sr. Conde de Gamazo, por Medina del Campo (Valladolid).

D. José M.ª Rodríguez Valbuena, por Carrión de los Condes (Palencia).

D. García Muñoz Jalón, por Astudillo—Baltáns (Palencia).

D. Ricardo Cortés, por Saldaña (Palencia).

Sr. Andrade, por Burgos.

D. Manuel Delgado Barreto, por Santa Cruz de Tenerife (Canarias).

Sr. Conde de los Andes, por Jerez de la Frontera (Cádiz).

D. Manuel Rojas Marcos, por Sevilla.

D. Joaquín Montes Jovellar, por Alhama (Granada).

Sr. Marqués de Figueroa (ex-Ministro), por La Coruña.

D. Guillermo J. de Osma, por Monforte (Lugo).

Sr. Conde del Moral de Calatrava, por Puebla de Trives (Orense).

D. Carlos Rodríguez Sampedro, por Belmonte (Oviedo).

D. Fernando M.ª Ibarra, por Baracaldo [Vizcaya].

Sr. Ponzón, por Durango [Vizcaya].

Sr. Leyún, por Pamplona [Navarra].

Sr. García Morales [Coronel de Estado Mayor], por Toro [Zamora].

Sr. Gabriel y Galán, por Zamora.

Estos y algunos otros, cuyos nombres no han llegado a nuestra redacción, son los candidatos que presenta el nuevo partido maurista para la lucha del día 9. Se asegura que serán unos cincuenta. La propaganda que hacen los mauristas es intensa, pues, en la mayoría de distritos, tienen en frente a los liberales, idóneos y reformistas coaligados.

Otro partido que, como el maurista, lucha contra el caciquismo, y los viejos partidos sin ideales, es el regionalista catalán. «La Lliga Regionalista» presenta muchos candidatos en los distritos de Cataluña. Pronto podremos dar noticia de los que triunfen.

Hacia algunos años que el pueblo no asistía a las sesiones semanales del Ayuntamiento de Inca. Hace dos semanas, nos hicimos eco de tal ausencia, y recomendamos a los ciudadanos inqueses que acudiesen a las sesiones del Consistorio.

Nuestra voz ha sido escuchada: nuestro ruego ha sido atendido. ¡Bien! ¡Muy bien! Plácemes merecen los ciudadanos que han asistido a las dos últimas sesiones.

Tenemos noticia de que son muchos los vecinos que deben las cuotas que les correspondieron, en los repartos vecinales de 1913, 1914, y 1915. ¿Es cierto que no se recaudan tales cuotas, porque a ello se oponen ciertos políticos?

El pueblo tiene derecho a saberlo. Y no hay derecho a eximir del pago a los amigos de los caciques.

Tenemos entendido que cierto funcionario municipal debía ingresar, en la caja municipal, el cincuenta por ciento de lo que recaudó el año último; pero que hasta ahora sólo ha ingresado el quince por ciento y no el cincuenta.

Sabemos también que el celoso concejal D. Ramón Reus ha pedido, varias veces, al Ayuntamiento que haga cumplir a dicho funcionario con sus compromisos.

¡Veremos si habrá concejales que votarán en contra de los intereses del Municipio!

Inca 31 Marzo 1916.

SÉNEN MIPP.

Quatre mots de sa veritat an es Barbó y a tots es barbonants sense barbaria

Com saben nostros lectores, Es Barbó, mos invità a fer un número extraordinari de tot lo publicat del assunt del seu amic. Nofros acceptàrem el reto, a pagar sa mitat per-hom de l'edició del número, amb la condició que també s'havía de incluí tot lo publicable del sumari de dit assunt, perque millor brillàs la veritat.

Dissapte passat, Es Barbó, (per sortir d'apuros) per tota contestació, amb esfil *barbonenc*, suplica a sos lectores que se dirigesquin a noltros per veure si lograràn que fassem un número extraordinari de tot lo dit de tal qüestió damunt la *Veu*; i llevonses ell, en haver-ho conseguit, farà un altra número extraordinari, donant la ganancia an els pobres.

De banastra! Per qui mos preniu? ¿No comensàreu primer vos? ¿no mos desafiàreu? Idò a vos toca comensar primer, men-

trastant noltros esperarem d'asseguís l'arribada de vostros lectors (molts sols mos coneixen per vostres *barbonades*), en demanda del número que tant d'uis dins vostra closca, pensant fer un gran descobriment. ¿Qui vos ha enganat, germanet?

Però... ¿i de la condició que noltros vos posarem que'n deis? No res, ni una paraula de contesta, callau com un mort. Es Barbó, fins-i-tot no té eima per tornar sa pilota an es joc, per cloure un tracte, com en tenen les plasserres il·literates.

No siau tudossa, homo de Deu! Lo publicat no té gens d'interés, tot està reunit dins vostra col·lecció *barbonenca*; lo que tendria un grandíssim interés seria publicar, en un número voluminós, de quatre dits de llom, el sumari de referencia, an això e-hi hauria un bon llepa-llengos i donaria molta llum per judicar de la qüestió, i no vostros escrits que ja han fet es cuc de s'oreia malalt a tot-hom, de tant de repetir sempre lo mateix. ¿Com anau tant flux d'osques?

Quedam què mos desafiàreu, i ara no anau de pica i mestegau fasols, no acceptant clà ni contestant a una condició que teniem dret a posar-vos com-a desafiats i requirits per vostra *soberana* pedanteria.

Al parlar noltros d'aquesta manera, no és que tenguem gens d'interés que se publicui res del sumari. Cap profit en treuríem. Solsament és per demostrar an Es Barbó i barbonisants sense barberia, que no tenguin tant de cinisme en treure a rol-lo una qüestió que convendria estàs enterrada pel bé de tots, sobre tot pel seu amic. Tanmateix el poble ja fa estona que té formada opinió sobre l'assunto, i no ha bastat per variar-la les darreres decisions de la Justícia. ¿Com vol Es Barbó lograr-ho en les seves torpes *barbonades*?

Per demostrar que no dessitjám que se publicui res que pugui fer mal a negú i que no tenim la *bilis* que Es Barbó suposa, li hem de fer avinent que no ens hagués costat gaire pena poder obtenir certs documents del sumari per publicar-los, i no heu ferem, perque mirám més per l'honra de l'amic d'Es Barbó, que no aquest, que'n les seves imprudències allarga la qüestió i ens obliga a noltros a tractar d'un assunto que sempre mos ha estat repugnant.

¿Que no sabeu lletgir, Barbó? Vos vàrem dir que per acceptar la controvèrsia pública, per vos proposta, primer volíem sabre de quin tema volíeu parlar i que senyalásseu punt concret. Ara me deis: «Dretes i esquerres, *La Veu d'Inca* i *Es Gallet*.» Tot això, Barbó, son noms genèrics i a dins ells e-hi caben una infinidat de temes, i sobre molts d'ells ni vos ni jo e-hi entenem palada. Ja vos veig, herbeta de pariol! Vos lo que voldríeu seria, rodetjat de barbonants, dir-me quatre *bufonades* especi de *cent-cames*, que aplaudirien els vostros, i per aplastar-me treure l'*argument suprem* (entre bullanga) que heu ensenyat a vostro fill, i que ve a repetir cada dissapte davant ca-

nostra, per més que sia *impropi* de vostra respectable *persona mesquindats de tal calanya*.

També deis que voleu traciàr del assumto del dia. (Ja put d'estentíç).

Seria de veurer que un barbó i un fusté (això era mon ofici manual) volguessen aclarir, en controvèrsia pública, una qüestió que després d'un expedient voluminós, de prótestes col·lectives, de prohibicions de superiors, de testimonis d'un vent i de corredices de polítics de s'altra, els administradors de Justícia, segons diven, han tengut diferents parers, haguent-hi vol sencontrats. Vaja un paper que fariem noltros, pobres pigmeus, voler discutir d'assunto tan enreviscolat. Lo que's jo, Barbó, no'm vui posar en ridícol, vos ja no vos hi poreu posar, perque...

Creisme Barbó, feis barbes i no *barbonades*. Jo repassaré les cansons de ma estimada Mare, (a. c. s.) per veure de coretgir-me. ¿No vos ne va fer cap mai la vostra? ¿No?... idò vos planc, ja se coneix.

Una cosa m'agradaria veurer per lo curiós i cursi: vostro número extraordinari de mil exemplars venuts a 10 cèntims pels pobres, que los vendriu tots, tots; vaja si los vendriu.

Es una pensada magnífica!... Ja'l veig... Una exposició de virollades, una darrera s'altra; una repetició de conceptes, d'insults i fins de paraules, per falta de vocabulari, tot a benefici dels pobres de la Ciutat.

Això dels pobres ens agrada molt, és digne d'alabança. Però vos que sou tant catòlic, com digueru una vegada, haurieu de sabre que la verdadera caritat és universal, i no's deu per vestir els pobres, (dat el càs que los vestísseu), decantar s'honra dels rics ni de negú. Haurieu de sabre, que és un principi de moral que no's pot fer un mal per alcansar un bé. Es a dir, que no poreu insultar ni difamar, com heu fet en moltes persones, encara que sia per donar la ganancia an els pobres amb vostro extraordinari.

I ja que hem tret un punt de la moral catòlica, cal preguntar-vos: ¿Que ja heu sortit de la Parroquia? Mirau que ja han serrada sa Jaia, i és hora de comensar l'exàmen de conciencia per fer una bona bugada. Encara que'm digueu que no's compte nostro, esper que mos posareu al corrent. Noltros ja hi som sortits i vos demanám perdó si vos hem agraviat amb alguna cosa.

M D.

Diógenes con su linterna buscaba un hombre. otros más afortunados han buscado un remedio eficaz contra el artritismo, arenillas, mal de piedra, reuma, cólicos nefríticos, gota, ciática, neuralgias, etc., habiéndolo encontrado únicamente en la «Piperazine Dr. Grau». Es el mejor disolvente del ácido úrico

DEL PREDICAR EN CATALÀ

Salvar ànimes, vetaquí la empresa del predicador apostòlic.

I per lograr aquest objecte, no hi ha medi més a propòsit que'l d'usar la llengua popular i materna. Dèia l'illustre Claret que, predicant en català hauria convertit i tornat a bon camí a un nombre extraordinari de cristians; i que predicant en llengua castellana, eren comptats els que havia lograt que canviassen de cor; i és perquè, com deixà escrit nostre respectabilíssim metropolità, Excel·lentíssim Vilamitjana, la llengua materna és la llengua del cor i dels purs afectes. L'artifici mai iguala a la naturalesa i l'us d'una llengua que no és la pròpia, ni del predicador, ni de l'oient, és causa d'un veritable entorpiment en la transmissió de la fe i de la pietat.

Il·l. Dr. Josep Torras i Bages.

Croníco d'Inca

Dia 25.—Avui festa de la Anunciació; encara que siga una de les festes decantades, ben molta de gent ha descansat i són més clares que les pasqües les persones qu'han fet feina!

Durant sa corema tots els diumenges i festes a vespre i en la Iglesia de Sant Francesc, lo Rnt. P. Fra Llinàs hi dona una conferencia de moral casolana. Fra Llinàs adorna ses seves prediques d'una eloquencia i distinció de conceptes que agraden ferm a l'auditori.

—L'Amon Guillerme Pujades Ramis de 72 anys, és estat trobat en es camp, mort i en vices de descomposició. Degué tombà mort a l'entretant que pesturava dues vaques. Que Deu l'hagi trobat sa d'ànima.

Dia 27.—El Sr. Coronell D. Rafael Romero, avui ha donades ordres ben severes an e's soldats, prohibint-los entrar dins certes cases de devers es Corté, que encara e-hi ha embuiades, baix l'amanaça de castigar-los. El Sr. Romero dins poc temps s'ha guanyades les simpaties del poble per la seva acció de moralitat i netejament, que si be e-hu fa en mires an els soldats, tot el poble ha sentit les seves sanitoses conseqüències.

Que Deu l'e-hi pac amb mà llarga la bona obra que ha fet entre noltros.

Dia 28.—En la sessió de avui de l'Ajuntament s'ha aprovat un dictamen de dos missès que diu qu'el Municipi no pot pagar la renda de la casa que habita el Sr. Capità de la Guardia civil, perque en el pressupost no hi ha consignació per dita renda.

Dia 29.—El Cronista que és ben amador de les nostres antigues tradicions, tot espectant aquella tan aixerida, ben infantívola i casi olvidada que té per objecte «Serra sa Jaia!» sent l'anyorança de millors temps en que'l bellugadís infant boi i escafint una innocentia rialla d'un salt estirava de sobre les flaques cames des padrinet cantant-li el goig que havien aplegat tot replegant els confits i paciències que de la esclatada Jaia rebotien.—Avui l'infant als deu anys ja vol ésser homo, als dotze ja's viciós i al vint

dos ja arrugat, ali-caigut i cabeis-blancs ja casi be no té energies... i tot perque han desterrat del món les costums antigues. ¡O tempora! ¡O moris! De cines i teatros be ni ha massa!

—Les nines de la costura de les monges Paüles en atenció a la festa de sa Jaia, vestides amb una bata i una faixa d'uniforme fan sa primera sortida cap a Binisalem. Felicitam de cor a les monges així a les Paüles com a les Franciscanes, (les deixebles d'aqueixes fa pocs dies que l'estranyen) pel bon acudit, car d'aqueixa manera a més de criar sanes les nostres filles, a veure si desterraràn un poc les tiranes modes que avui fan esclaves tenen a les dones! La sensilleç i la modestia són millors que les modes i els.... novios. Si nines heu poden ben creure.

—Al vespre an el Teatro nou es donà la película «Mort i Passió de Cristo!» Diuen que hi havia molta gent.

Dia 30.—Nostro estimat amic D. Joan Capó, Inspector de l'Ensenyança Primaria del Partit, és vengut a visitar les escoles d'Inca, i s'en ha duita bona impressió de la labor dels mestres d'aquesta localitat; es plany i en raó de que alguns locals no estiguen en condicions, car això dificulta l'acció dels mestres.

El Sr. Capó ha pres amb gran afany l'orientació pedagògica de l'ensenyança i sempre parla de projectes, de locals, d'escoles. Un agent d'aquesta classe hauria d'esser escoltat per l'Ajuntament perque les millores que per aquest fi es fassin sempre seràn ben profitoses.

—Avui tal com indicaven els cartells que fa alguns dies s'aferraren per les nostres cantonades ha tengut lloc an el local del Círcol d'Obrers Catòlics de Palma. el primer concert per lo inspirat Mestre i concitadà nostre D. Antoni Torrandell.

Dia 31.—El mars té una mala despedida. Ahir i avui ha fet un temporal desfet de fret, aigo i vent que ha fet grandíssim mal a nostros camps. Molts d'arbres fruitals són estats tronxats o arrencats amb rel, sobre tot ametlers que estàn més en saba. S'altra dia perderem la metla, principal riquesa de Mallorca, i ara la solada d'arbres per terra fa plorar a nostros pagesos que veven fallides les seves esperances.

—Ens participen que'ls germans Ferrari, del carré de la Campana, han posat un servici de motos-cicletes amb side-cars per al públic que llogaràn a qualsevol moment a preus econòmics.

El novell Cronista.

S'HORT DE SAN FRANCESC

ESTA VENAL

INFORMES A CA SON AMO

Bartomeu Nicolau

Carrer de San Francesc.—Inca

MERCAT D'INCA

Preus que reigiren a nostro mercat

Bessó	a	100'00	el quintá
Blat	a	23'00	la cortera.
Xexa	a	24'00	id.
Sivada	a	9'75	id.
Id. forastera	a	9'50	id.
Ordi	a	11'50	id.
id. foraster	a	11'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	22'50	id.
id. per bestia	a	21'50	id.
Blat de les Indies	a	23'00	id.
Fasols	a	48'00	id.
Monjetes de confit	a	43'00	id.
Id. Blanques	a	43'00	id.
Siurrons	a	27'00	id.
Garroves	a	00'00	

LLIBRERÍA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

Dezeres Obres Rebutdes

Vida de Sa t Josep: J. Frassinetti, Pvre. Traducció de Mossèn Llorenç Riber. Es un hermós volum (f. 5). Està tirat a dues tintes, en paper extra superior, i amb profusió de gravats, esmeradament tirats en paper *couché*. Es llibre destinat a servir de regal per Sant Josep i de premi en els Col·legis i particularment per a lectura de families cristianes. En rústica 1 ptes. Enquadernat en tela i planxa daurada 2 ptes

Guia de la devoció a la Mare de Déu per a la joventut: J. Frassinetti, Pvre. Traducció de l'original italià per Mossèn Llorenç Riber.—Es impossible llegir aquest llibre i no ser després un *devot pràctic* de la Verge Santíssima. Qui ho dubti, que'n faci una prova sobre ell mateix, llengint-lo atenta i devotament.—Un volum (f. 2) de 64 planes, amb un bellíssim gravat. En rústica, Ptes. 0,20.

Pare nostre qui estau en lo cel: P. Jaume Nonell, S. J. Es una de les exposicions més consoladores d'aquestes paraules de la oració do-

minical.—64 planes de text (f. 2). En rústica, Ptes. 0,25; enquadernat en tela i rótul daurat, Ptes. 0,75.

El tresor amagat (La Santa Missa): Sant Lleonard de Porto Maurizio. Conté l'Ordinari de la Missa i diferents maneres d'oír-la. Amb gravats. Llibre de 150 planes (f. 2), paper superior. La lectura d'aquest llibre desperta necessàriament extraordinaria afició i de voció profunda envers la santa Missa.— En rústica, Ptes. 0,25; enquadernat en tela i planxa deurada, pessetes 1.

Homilies breus) Traducció catalana de tots els evangelis dominicals, amb comentaris dels mateixos, per Mossèn Antò Vila, Pvre. (a). Llibre de 166 planes. En rústica, Ptes. 2.

Nostra Senyora de Cabrera. Monografia històrica d'aquest santuari català, pel Dr. Fortià Solà (a). Llibre de 144 planes. En rústica, pessetas. 1.

L'Art en el temple. Conferencia lletgida al Primer Congrés d'Art Cristià a Catalunya pel P. Ignasi Casanovas, S. J. (a) planes (f 4) En rústica, Ptes. 0,50.

Via-Crucis: Sant Lleonard de Porto-Maurizio. Versos i traducció de Mossèn Llorenç Riber, Pvre. música de Mossèn Eudalt Serra, i dibuixos de les Estacions, originals de Joan Llimona. Conté ademés el popular reduit. Preciós llibret de 64 planes (f 1), Ptes. 0,15 *exemplar*.

Calendari de la cuina per 1916, senyalant cada dia de dejuni i abstinència. (Dues tintes.) Preu: Ptes. 0,40; sense cartró, Ptes. 0,10.

INICIACIÓN

Brevísimas notas sobre las materias de la enseñanza primaria por J. R. O. Maestro de la Escuela Nacional de S. Juan.

DEPÓSITO: Librería de la calle de la Murta, 5.—INCA.

Tip. M. Durán.—Inca.

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO

BONITA COLECCION DE

GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan calcetines,

corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza Sta. EULALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.